

Hřbitovní svícen

Byl jsem vám onehdy na jednom místě krásném,
vše zdálo se být dokonalé v tom počasí jasném.
Tam, kde už není žádný shon,
všude rozléhá se jemný, tichý tón.

Tam, kde byl jsem se podívat, mrtví odpočívají
a ti, kteří jsou ještě živí, sbohem jim dávají.
To místo má zvláštní atmosféru
a otevírá myšlení jinou sféru.

Když uviděl jsem rodinnou hrobku, stáhl se mi jícen,
rozjímaje nad životem a smrtí, zaujal mě svícen.
Lidé si ho všimnou jen párkrát do roka,
když dělá na Dušičky zdobného proroka.

Jednou za rok ve své funkci nábožné
vedle ozdob, které jsou mnohdy nemožné.
Přítom přemýšlel jsem nad vlastní smrtí –
umřu sám, či v kruhu svých dětí?

Ať tak, či onak, snad nebudou pro mě ronit slzičky –
rodiče, cizí lidé ani moje dětičky.
Ať se stane cokoli, já budu tuze šťastný,
dostanu se na místo, kde bude život krásný.

